

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΜΠΕΛ.

ΑΓΓΛΙΑ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Από τὸν κάτω κόσμον τοῦ Λονδίνου, εἰς τὸν ἀπάνω Κόσμον τῆς Ζακύνθου.
Πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Ἀγιοπαντητῶν.

Χάλκινέ μου Μέτηλλα!

Ἐγὼ ὁ μακαρίτης Κάμπελ δὲν θέξωθην ἐκ τῆς πελευταίας ἑκείνης ἡμέρας τῆς ἐπιγείου ζωῆς μας νὰ σου γράψω, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐποχῆς ἑκείνης ἔδεικτος μου καὶ ἐδικῆς σου, πλέον ἔκτοτε δὲν εἶδον ἐν Ζακύνθῳ νὰ δουλεύῃ ἡ λόγχη, καὶ τὸ κνοῦτος τὴν ράχην αὐτοῦ τοῦ Ζακυνθίου λαοῦ, τοῦ ὄποιου τὰ τέκνα ἀδελφικῶς συνασπίζονται πέριξ ἐνὸς ἀρχηγοῦ, ἀνδρὸς ἐκ τοῦ ἴδιου λαοῦ τὸ προτέρηνα τοῦτο τοῦ Ζακυνθίου λαοῦ πάντοτε ἐφόνησε εἰς τὸν ἀπάνω κόσμον καὶ εἰς τὸν κάτω επίστης φθονῶ.

Ἐνδιάμοντος καὶ φθονῶ τοῦτο τὸ προτέρημα, φθονῶ καὶ ἔτερον καύχημα τινῶν λεγομένων Ἐλλήνων, οἱ ὄποιοι, κατὰς διαφόρους περιστάσεις καὶ ἐκλογικὰς ἐπογκάς ἀνεφάνησαν ἀνώτεροι ἡμῶν τῶν δύο μεσαιωνικῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ ἐὰν δὲν εὔρισκοντο τοιούτοις δεσπόταις καὶ σύμερον, μεσαιωνικοὶ ἄνδρες, δὲν θὰ ἐβέλεπομεν νὰ ποδοπατῶνται τὰ συνταγματικὰ δίκαιωμάτα τῶν λαῶν, καὶ ν' ἀποκλειώνται ἐν Ἐλλαδὶ οἱ ἔσχυροι ἄνδρες ἐξ τοῦ βουλευτικοῦ Βρετανοῦ, οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ αἰσθάνματα καὶ διὰ τὰ κοινωνικὰ κυριήματα σύτον ἀνορχηστροὶ διὰ τὴν σφράγειαν τῆς Εἰρήνης, ὡς ὁ Γλάστων, ὁ Καβούρη, ὁ Θ. Ε.Σ.Σ., ὁ Ιουκέττος.

Καν λοιπὸν ἐν Ελλαδὶ σύμερον δὲν ὑπῆρχον δεσποτικῶτεροι απὸ ἡμᾶς τοὺς δύο καὶ τυραννώτεροι ἄνδρες, δὲν θὰ εὔρισκον τοιούτους νὰ ἐξαποστέλων εἰς αὐτὴν την Ζακύνθον διὰ νὰ γάμωσι τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ χύτης νὰ μεκαρίσωσιν ἡμᾶς; τοὺς δύο ὡς φιλανθρωπικωτέρους! Καν σύμερον δὲν ὑπῆρχον ἄνδρες στρατοκρατικῶτεροι ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς δύο, δὲν θὰ ἐνεύμειτο σύμερον ὁ λαὸς οὗτος εὐτελαγγυνικωτέρων τὴν λόγχην καὶ γλυκυτέρων τὴν ἀγχόνην τῆς τότε ἡμετέρας τυραννίας· τὰ πάντα ὡμως λησμονεῖ ὁ λαὸς οὗτος, ἐπειδὴ εἴπει λαὸς εὐάγωγος, λαὸς ἱερῶν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ ἐλευθερίας! Σύμερον δὲ παρατυρεῖ, διὰ τὸ λαὸς αὐτὸς οὐχὶ εὐκόλως θὰ λησμονήσῃ τὴν κακοδουλίαν τῶν ἀρχόντων καὶ μπράσων, οἱ ὄποιοι γαυρώντες μὲτας στρατιωτικὰς λόγχης καὶ βούνευρα ἐνεγάρξαν εἰς τὰ στήθη τοῦ λαοῦ τὴν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ναρκωμένην λέξιν ἐκ δικῆν σι! Τοῦτο μοῦ τὸ βεβαιοῦσιν ὅλαις αἱ ἐν τούτῳ τῷ κάτω κόσμῳ ψυχαῖ, τοῦτο καὶ ἐγὼ δὲν δυσκολεύομαι νὰ πιστεύω, ἐπειδὴ αὐτὰ τὰ σύμερον, ἐν συνταγματικῷ βασιλείῳ, μεσαι-

ωνικὰ βασινιστήρια, δὲν εἶναι βασινιστήρια τῶν ἔντονος τοῦ δεσποτικοῦ ἐκείνου αἰώνος, ἀλλὰ ἡνὶς τῆς δὴ λεγομένης συνταγματικῆς κυβερνητικῆς ἀσφαλείας τοῦ φορολογουμένου πολίτου Ἐλληνος!

Τὰ βασινιστήρια αὐτὰ θὰ χαράξουν, καὶ ἐγάρξαν εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ ἀνεξάλειπτον ἀναθέματος μνημόσυνον τῆς παρούσης στρατοκρατίας, καὶ μνημόσυνον συμπαθείας, τῆς τότε ἡμετέρας δεσποτείκς!

Ἀκουσόν με, ἀκουσόν με, ἀδελφὲ Μέτηλα! Ἐγὼ δὲν τῷ κάτω κόσμῳ εὑρισκόμενος Κάμπελ, ἀλλὰ ἔχάρτην διὰ τὸ τηλεγράφημα τῆς ἑσπέρας τῆς 27 Ιουνίου, δι' οὐ μοι ἀνήγγειλες τὸ κατόρθωμα ἑκείνο τῶν τεσσάρων ὄμορφων ἡμῶν λεγομένων Ἐλλήνων! τὴν καταγόνων χαράν μου συνεμερίσθησαν καὶ ὅλαις αἱ λοιπαὶ μισελληνικαὶ τοῦ Ἀδουψυχαί! χαράν μεγίστην πάντες ἐλάσσομεν, πῶς ἐν Ἐλλαδὶ εὐρέθησαν τέσσαρες ἄνανδροι, ἀλλὰ τολμηροὶ καὶ δεσποτικοὶ ἄνδρες, καὶ ἐξεπέστησαν εἰς αὐτὴν τὴν νῦν την Ζάκυνθον, ἐπεις καταφίεστωσι. καθίστησαν καὶ ἀσυστόλως κατέφθωσαν, τὸ μέγα ἀνοισιόνγγυρο ἑκείνο τῆς 27 Ιουνίου, διὰ τὸ ἐποίου, ἔλου ὁ Ἀδης ἐκ βάθρων ἐπιστρητοὺς ἀπὸ μεγάλην γυρρίν! Τὸ αὐτελληνικὸν ἑκείνο ἀνδροχάγημα κατεγράψη εἰς τὸν μαρτυρὸν χάρτην τῆς κυλάσσεως, καὶ εἰς τὰ τορτόσεις οὐτοῦ τοῦ τεληγράφημα διὰ τῆς λόγχης!! «Η 27 Ιουνίου!» ἡμέρα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ τέκνου τοῦ Σουλευτοῦ τῆς ἐπογκῆς τοῦ ἀγερθέντος Συντάγματος τοῦ 17. Η 27 Ιουνίου ἐφάνη διὰ τοὺς εἰς τὸν ἀπάνω καὶ κάτω κόσμουν καταχθονίους, ἡμέρα ἐνδόξου, τροπαιοφόρος!!! ἡ ἡμέρα αὐτὴ τοῦ καταδυναστικοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ πολλοῦ καὶ ἐνδόξου Λομβάρδου, τοῦ ἐποίου ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιμονὴ ἀμιλλάται μὲν ἑκείνην τῶν περιφήμων ἀνδρῶν. Ἰδοὺ τέλος εἴτε διὰ τῆς Ἐλληνικῆς λόγχης, εἴτε διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποκλεισμοῦ ἡ καταπονθεύσεως, ὀπελεύσθη ὁ μέγας οὗτος Ζακύνθιος βάτωρ Λομβάρδος, ὁ ἐποίος, διὰ τῆς ἑνίκης αὐταπτρυκήσεως ἐπὶ ὀλόκληρον δεκαπενταετίαν εἰς τὴν Ιόνιον Βουλὴν διατήρησεν ἀκμαῖον καὶ ἀνθηρὸν τὸ Επτανησιακὸν Σήτηνα τὴν Βινώσεων! Ενεκά αὐτοῦ τοῦ χρυσορροτιμοῦς ἐποίος η ΙΝΙΤΙΑΖΑΝΗ ἡμῶν Βερτανία οὐ πάστα τοῦ πελευτήσεις τῶν ἀλλων Δυνάμεων! «διάτι η Γερουσία τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας δὲν συμφωνεῖ καὶ δὲν συνεργάζεται μὲ τὴν Ιόνιον Βουλήν;» «Ενεκά τοῦ φλογεροῦ αἰσθηματος αὐτοῦ τοῦ βάτωρος ἐλεκτρίζον-

το τέ ρωινήσκεται εν Ἐπιτανάσθι, οὗτος δὲ πλεκόσθη
νισμένος; τοῦ Γλάστρωνος, ἐξήρθη κατὰ τὴν εὐ' Βρετανίαν,
καὶ περιοδίσας του, ἀλεκτρίσθη ἐπὶ τοσοῦτον,
καὶ τε κατὰ τὴν ἐπάνθηδόν του ἐκήρυξεν ἐν τῷ Αγγλίαντος πολιούχωλι «Ο λαός; ταῦτα; Επιτανάσθιον οὐκ
νοεῖ ἔχειν; ταῦτα; ἐλευθερίας του» ἐνώπιον πολὺ τινων θύρων
ἐπειδὸν ὁ ΣΧΗΜΙΟΝΑΤΗΣ ταῦτον φέρετος Δούκα^ν Κέρκυραν, διὸ δειπνότου περροσίας εἶπεν εἰς τὸν
Δέσμονταν· «Ο λαός; ταῦτα; Μπατανάσθιον οὐκ
νοεῖ ἔχειν; ταῦτα; ἐλευθερίας του!» Αὐτὸς δούκης
τοῦ πολὺ Λοιμόχροδος ἀποδικούλιζων, ἐν συμπιούχοις μετόποις λοιπούς συναδέλφους, βίζοσπάστας, ἀποδικούλιζοντας τότε δρυοφάνων καὶ ἀόνων εἶς τὸ Ιδανίον Κοινοβούλιον τὴν ἔνικήν πυράν διὰ τὸν φλογερῶν αὔτων λόγων, ἐπειδηγγεκταν τὸν γέροντα Ηλιμετταν νῦν καιροφυλλακτῇ ὅπως δῆθεν εἶς ή
δίκις αὐτοῦ προθέσω; ἐκπληρώσῃ τὸν ἄσθεστον
τὸτε καὶ ἀθάνατον πλύθον τοῦ Επιτανησίου λαοῦ!
Πρῶτος αὐτὸς ὁ βάτωρ Λοιμόχροδος, εἰς τὴν Ιονίου Βουλὴν ἔριψε τοὺς πολιτικοὺς κερκυνούς του
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀρχηγέτος τῆς Κερκυραϊκῆς;
Ἀποκίας, αὐτὸς οὐκ ἐπιχύσκετο θερραλέως καὶ
εἰς τὴν Ελληνικὴν Βουλὴν ἀποδεικνύων διὰ πεστικωτάτων λόγων κατὰ πόσον αὐτῇ ή καραβίλλα, διὰ τὴν ἔαυτῆς ιδιοτέλειαν κατέστρεψε
τὴν Αγγλικὴν Προστασίαν, ως καὶ σῆμερον περιβεβλημένη τοῦ Ελληνικοῦ ἴματιου τοῦ μετριούσμένη εἰς; Αὐλοκρατίζει, στατικής ἐπιβουλεύεται τὴν γνησίαν ἐφρυμαγήν τοῦ συντάγματος,
ἐκθέτει δὲ εἰς μυρίους κινδύνους καὶ ἀποκλεισμούς; τοὺς πολιτικούς; ἀνδρες τῆς Ελλάδος, καταποτέρεουσαν συνάμαχο καὶ τὰ ἔνικα συμφέροντα,
ἄστε, ἐν σιταζάχειρι δὲν ἐπέμπει κατὰ αὐτῆς.
Οὐκ ἐπέλθη ἀπροσδόκητος ἐκρηκτὸς τοῦ αὐλικοῦ βεζούδιου, καὶ ὡς μάχην καὶ κατάμυρη λαύζ
μαχράν θ' ἀποκεμφύθειν οἱ αὐλοκόλακες, καὶ
ῶς ἀκτινοβόλοι ἀστέρες θὲν ἀναλάμψωσιν οἱ ἀδάμαντες τοῦ Ελληνικοῦ Στέμματος, καὶ διὰ θύλην
θρυστισμοῦ θὲν προσέλλωποι πέριξ τοῦ θρόνου οἱ ἀλιθεῖς; πατέρες τῆς γνησίας ἐφρυμαγήν τοῦ Συντάγματος, τῆς ὄποις; οἱ ἀσάλευτοι μογγάλες ητο καὶ ξυνεῖς αὐτὸς ὁ ίδιος Λοιμόχροδος!
Διὰ ταῦτα πάντα ήμετε; οἱ ἐν τῷ κάτω κασμῷ εὑρισκόμενοι τυρχνόφρονες ἀνδρες καταχθίσιον
χεράν ἐλάσσομεν διὰ τὸν μέγχαν αὐτὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ βάτωρος Λοιμόχροδου! Τὰ σύμπαντα τοῦ
ἀρχοῦ ἐσκιρτοῦσαν τὴν ἐσπέραν τῆς 27 Ιουνίου καὶ ἐφύγασσαν προσμένοντα εἰς τὰ ταρτάρεα
αὐτῶν στήθη νὰ δεχθῶσι τὰ θύματα τῆς δακρυρύζου ἐκείνης ἐσπέρας! ἀλλὰ ἐπὶ ματαίω ἐπερίμενεν διὰδος φλογώδης δύπως δεχθῆ εἰς τὰς
καταχθίσιους αὐτοῦ ἀγκάλας ἀπηγουν καὶ αἰματόρρυτον καὶ αὐτὸν τὸν πολὺ Λοιμόχροδον, τοῦ
ὄποιου ή ἐσκεμμένη φρονησίς ματαίνει τὰ σατανικὰ σχέδια τῶν ἐπιβούλων καὶ θραυσθούλων
ἐχθρῶν του!

Ακούεσθαι με, ἀκούεσθαι με, ἀδελφέ Μέτηλα! ή
μεῖς οἱ τυρχνόφρονες, δύο Αγγλοί, ὑποθάλπομεν

τούς προδότες, ἀλλὰ τοὺς μισοῦσσεν, οὓς εἴτε ἐ^νσχάτως τὸ πατέδειχμαν εἰς τὸν Αργετόν της Κερκυραϊκῆς ἀποικίας, δὲν τοὺς σεβόμενα, προστατεύομεν μόνον καὶ θυχεύαμεν αὐτοὺς πρὸς ἀνθρώπινων τῶν ἄλλων. Έντολεσθέν ἐγὼ ἐπειπόμενον νὰ τοῦ γράψω ένα μὴ δικαιότης, ἀλλὰ μηλον ἐνεργήση; καὶ δραστηρίας ἐπενεγγόντες διετοὺς της χολίους παρουσίας σου, Μέτηλε! καὶ αποτρήσος εἰς Αθηνάς νὰ ἀποδοῦν ἢ παρὰ τοῦ Ελληνος Μετρού νοοῦ νοοῦ συσχετίσαι εἰς τοὺς δύο καταχρεστὰς καὶ ἐκτελεστὰς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς τοῦ Λοιμόχροδου πεντάδος, νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἡ ποτηγενεῖσα καὶ παρὰ τοῦ δὴ λεγομένου Σωτῆρος τοῦ τόπου τούτου διαβεβηκούμενη ἡ ἐπάντησις γολωνίων, διὸ τὰ δύοις αὐτοῖς ἀποδοπτήσησιν τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας καὶ τιμαλαζή δικαιώματα τοῦ φροτολογουμένου λαοῦ τῆς νῆσου Ζακύνθου, ἐπὶ τῆς ὄποις τὸν τράχηλον ὑπερηφάνιας σὺ Μέτηλε, ἀνιστρέψαι διὰ τὰς Χρηστὰς Ελπίδας τῶν ἀρχόντων αὐτῆς· ἐνώπιον αὐτῶν τὸν πόθον μου τῆς ἀνταμοιβῆς τῶν καλπονοθετῶν ἐσκεπτόμην νὰ σοὶ γράψω, ίδου εἰς τὰ καταχθόνια βάθῳ χύσις οὐρανίου φωτὸς ἐξερχομένου εκ τῶν ἥρωών της Ελληνικῆς ἀνεξαρτούσις, φέρον μοι εἴς Ακροπόλεως ἐδῶ εἰς τὸν κάτω κόσμον τηλεγράφημα παρὰ τῆς ίδιας ήρωικῆς χειρὸς τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ πεσόντος, ὑπὲρ τοῦ θεροῦ Ελληνοῦ Αγάνθου, Λαρίδου Μπάζιων. Ίδου τὸ περὶ τὸν λόγον τηλεγράφημα.

Απὸ Ακρόπολιν Αθηνῶν ὅρ. 5 λ. 9. π. μ.

Εἰς τὸν κάτω κόσμον τοῦ Λονδίνου
ὅρ. 11 λ. 2 μ. μ.

Τυρχνόφρονων καὶ μισητέ μου Κάμπελ!

Ίδου εἰς τὴν ἐλευθερόφρονα καὶ σύνταγματοκρατουμένην Ελλάδα τέσσαρες ἄνδρες, οἱ μὲν δύο εἴς αὐτῶν φέρουντες τὴν Ελληνικὴν στολὴν!!! δέτερος δὲ, ὁ τρίτος, καταπατῶν τὸ συνταγματικὸν ποδάλιον, δὲ τέταρτος ἀστερέων τὴν ὥραίκαν, διὰ τὴν Ελλάδα, θείν θέμιδα!!! Οἱ ἄνδρες οὗτοι διετοὺς πασιγνώστου θηριωδίες καὶ ὑπουργήτητος κατάρθωσαν καὶ ἐφέρον τὸ, δλῶς ἐστεργμένον πνευματικῶν καὶ κοινοθουλευτικῶν ἀδημάντων τέκνον τοῦ Βουλευτοῦ ἐκείνου, τοῦ ὑπογραψήτος τὸ ἐπιτανησιακὸν Σύνταγμα τοῦ Μέτηλα! Ο ΓΟΝΟΣ οὗτος διετοὺς νὰ χειροτονήσῃ θουλευτής, ἐπέπρωτο νὰ ὑπεστῇ δὲ λαός τῆς φιλάτητης μου Ζακύνθου τὰ δδυνηρήτερα έχασηταις, ταπετζακούταις!!! διελυθῆτε!!! διλημματεῖσθαι ἀγρίχις πτοευθῆς καὶ τὰς πετρές σταχυροδένων ἐπὶ τοῦ ζευτοῦ στήθους δὲ λαός οὗτος, θεούθη τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ προμαχώνος τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, τοῦ δοτῆρος τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ τούτου, δὲ δόποις μεθ' δλῶς ἐκείνης τῆς Σωκρατικῆς ἀπαθείας ἐρρέφησε καὶ ἐπερρόθησε μέχρι

πειθμένος τὸ κόντινον τοῦ θράσσου; τῶν τυράννων
καὶ μητράδων τῆς νήσου ἐκείνης.

* Ακούστων με, Κάμπελ! οὐ εἰ τὰν ἀγίαν τὰς
ἐλευθερίας αἰσθημάτων φλεγομένη καὶ μέγχης· Α-
Θηνάν φερομένη ψυχή μοι μὲν τὰς ψυχές τοῦ
Μέρκου καὶ Δημητρίου Μπότζκη καὶ λοιπῶν
τοιούτων ἐνδέξων ἀνδρῶν, αἱ ζώται κατεῖ ψυχὴ
Θὲ· ἐνεργάσουν, διώς η παντὸς τῆς ἀταμίκης καὶ
τῆς λόγχης αἰσχρῶς; ἀποπεμφθῆ ἐι τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Κοινωνούλιον, καὶ ἐν θριάμβῳ ἐπιχειλθῇ η
πεντές τῆς ἐλευθερίας ἀποφένσεως τοῦ λκεν, καὶ
ἀντλάμψῃ ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Ἡλιος τῆς Κοι-
νωνικούλευτικῆς ρητορείας, ἐστεμένος διὰ τοῦ
σπινθηροβολοῦντος διαδήματος τῶν ἔδραματίων
φίρων τοῦ λκοῦ!

* Οἱ μὲν δύο, οἱ στερχπικῶν ἀποκλείστηντες τὸν
Ρήπορο ἐκεῖνον θὲ ίδωπι κατεαγμένη τὰ ἔκυτῶν
γχιλόνια, οἱ δὲ ἕτεροι δύο, οἱ δυσλικῆς ἐπηρε-
τήσαντες, θὲ λάζωσι μάθημα διδαχτεῖδν, καὶ
διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐκ τῶν ἀκεράιων χειρῶν τῶν
Ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς Θέμιδος.

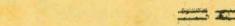
* Τοιαῦτα, Κάμπελ! ἐλπίζωσιν αἱ ζώται τῆς
ἐλευθερίας ψυχὴν νὰ ἐπιτύχωσιν, ἐὰν δάκτυλος
Σατανᾶ δὲν ἐπενεργήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν κατα-
χρετῶν καὶ καλπονοθευτῶν.

‘Ο ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεῖγρησίας πεσών
Μπάκηραν.

Τελεῖ τὸν ἔντονον τὰς ψυχῆς τοῦ λόρδου Μπά-
κηραν τῷ λεγχρέορχῳ ἀπενεγνέας οὖν Μέτηλα!
προτετθήσατο δὲ τὰς ψυχές τοῦ λόρδου Μπάκηραν τῷ
τοῦ ἀπελλάξης πάτρος τῷ μορίᾳς τοῖς καταδίκης τοὺς
Ἄνδρας ἐκείνους τῆς οκλοτομίας τούς, καὶ μάλι-
στε, προγνωριστούς τούλεχτεν τοῦ πειροῦ, η
θραύσθησαν διὰ τοῦ πειρατήματος τοῦ Στεφανοῦ τοῦ
Σωτήρος, ἐπὶ τοῦ διπλού Στεφανοῦ στεκυροῦται
καὶ φαγγγλεῦται η συνειγγενειαὶ ἐλευθερίας τοῦ
λαοῦ.

Νῦν δὲ τοὺς καττυγθανίους καταπαγεῖς μηδέ-
δου, άδελφε Μέτηλα.

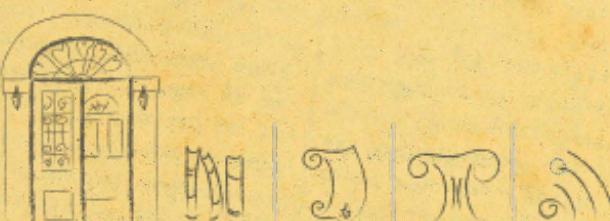
ὁ σὸς διδόμενος
Κάμπελ.



— Οἱ ἀπόγονοι τῆς, τοῦ δωδεκακισχιλοῦ δι-
στήλου ἐρίνου, ἐπιτροπῆς, τῆς σπεταλευσάσης
τὸ ἡμίσιο αὐτοῦ, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἀνυ-
ψωσάσης τὸ Χάλκινον Τρόπειον τοῦ Μέτηλα «διὰ
τὰς Χριστὰς Ἐλπίδας», μετέφρασαν οἱ γόνοι οὐ-
τοῖς τὴν προρύσαν τοῦ Κάμπελ ἐπιστολὴν, καὶ
ἔξι ίδιων αὐτῶν ἀναλωμάτων τυποῦται καὶ δω-
ρεῖται.



Ἐν Ζαχύνθῳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1874.



ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL.55 φ1.0079